

[Tyroll.]

og forøget aktiviteten imod denne kraftige autoritære holdning, som bliver kørt igennem i fagbevægelsens top, og den kraftige centralisme, som er under udvikling i fagbevægelsen.

Det er nødvendigt bl. a. at tage nogle opgør omkring de dyrtidsportioner, som man vil have puttet over i ATP-fonden; det drejer sig jo om, at man rent faktisk bliver frataget disse portioner senere hen i overenskomstforløbet. Men det er også et spørgsmål om i højere grad at få et opgør med den centralistiske linje, der er ved at køre igennem omkring overenskomstforhandlingerne, og altså i højere grad få styrket arbejdspladserne i kampen mod den indkomstpolitiske linje.

Kurt Hansen (VS):

Så har den socialdemokratiske regering fået sidste del af det arbejdsløshedsfremmende augustforlig i hus. Netop med det mæglingforslag, som der skal stemmes om i de nærmeste dage, har man simpelt hen fået sin indkomstpolitik til at lykkes ved hjælp af de borgerlige partier. Det mener vi er meget beklageligt, og hvad der er endnu mere beklageligt, er, at de udtalelser, der er faldet fra ministre og fra socialdemokratiske talere under finanslovdebatten her, jo ganske klart og tydeligt peger på, at indkomstpolitikken skal føres videre, at det er instrumentet til at stabilisere økonomien, til at få gang i hjulene igen, selv om vi klart og tydeligt uimodsagt har påvist, at augustforliget betød 30.000 flere arbejdsløse.

Vi ved, at med denne politik falder reallønnen. Vi ved, at folk skal betale mere for at bo. Huslejestigningerne udviser en himmelflugt, og der sker massive nedskæringer inden for det sociale område.

Nu har man i forbindelse med forhandlingen af overenskomsterne denne gang lagt det op, som om der var tale om noget, der i hvert fald lignede frie forhandlinger. Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i det, som hr. Tyroll nævnte, nemlig at det allervæsentligste for at sikre, at de lavtlønnede ikke bliver kørt totalt bag af dansen i forbindelse med lønudviklingen, nemlig dyrtidsreguleringen, har man fra statslig side fuldstændig taget sig af at ordne. Den har ikke kunnet forhandles imellem arbejdsmarkedets parter. Det har man klart og tydeligt sat sig ud over ved at lave det forlig, som man lavede i august.

Men selv om man havde lagt det ud til en forhandling, så ville der jo reelt ikke være tale om frie forhandlinger. Det vil der ikke være, så længe der er en forligsinstitution, der, som det er udtrykt i forligsmandsloven, skal tage samfundsøkonomiske hensyn, dvs. at den naturligvis skal følge den økonomiske politik, som den til enhver tid siddende regering ønsker at føre. Derfor er det set ud fra VS' synspunkt i hvert fald fuldstændig ufatteligt, at SF for 1½ år siden stemmer for et forslag fremsat af VS, som går på at nedlægge forligsinstitutionen – dengang var det godt nok hr. Henning Philipsen, der var ordfører, men jeg har ikke indtryk af, at det var ham, der overhalede gruppen venstre om – og så kommer her i dag, når vi skal stemme om ændringsforslagene, og stemmer imod et ændringsforslag om at fratage forligsinstitutionen bevillingen. Jeg synes, SF skylder os en forklaring på det her.

Alt i alt er det mæglingforslag, som hundredtusinder af arbejdere skal ud at stemme om meget snart, meget kummerligt. Det er et utrolig kummerligt mæglingforslag. Hr. Jørgen Jensen nævnte ganske kort, at statistikken fra Dansk Arbejdsgiverforening klart og tydeligt viste, at det var meget, meget få, som ville få noget i forbindelse med den aftalte garantiløn på de 29 kr. Men herudover er det også værd at nævne, at med garantilønnen har man sikret, at der ikke vil ske lønforhøjelser for de lavtlønnede ud over de 29 kr. de næste to år. Det er jo reelt det, der er sikret ved at indføre sådan et begreb, som hedder garantiløn.

Derfor er vores forslag til de hundredtusinder af arbejdere i forbindelse med mæglingforslaget, at de gør det samme, som vi vil gøre med finansloven – der ligesom udtrykker den politiske side af sagen, mens mæglingforslaget drejer sig om den økonomiske side af sagen – og det er naturligvis at stemme nej. Det er ikke, fordi vi har de store forhåbninger om, at man kan gå uden om det udemokratiske overenskomsts system, vi har, og få et nej igennem, et nej, der bliver accepteret inden for systemets rammer, men for at være med til at skabe en opposition, der reelt kan tage kampen op mod indkomstpolitikken, kan holde fast i de krav og synspunkter, som arbejdspladserne og fagforeningerne formulerede for 10-11 måneder siden.

Det er ganske klart og tydeligt, at inden for det grafiske område, som hr. Jørgen Jensen gjorde en del ud af, vil man ikke få noget som